

[Samuel sen.]

gennemføres ved en særlig lov. Det er fremhævet, at disse undersøgelser skal være færdige samtidig med de andre ændringer i kommuneinddelingerne, samt at de pågældende byområder ikke på grund af de foreslåede ændringer bliver unddraget lovforslagets almindelige principper. Det må i denne forbindelse understreges, at hvis Århus, Odense og Ålborg ikke var kommet ind under de samme principper som de øvrige bysamfund i provinsen, ville en løsning af den amtskommunale og bykommunale reform, som nu sker samtidig, sandsynligvis være blevet forsinket.

Man kan beklage, at kommunalreformkommissionen ved sine undersøgelser og forhandlinger vedrørende de 3 byområder ikke har kunnet tilvejebringe resultater på frivillig basis, som loven tillod det. For alle 3 områder fastslår kommissionen, at der består en nær befolkningsmæssig og erhvervs-mæssig samhørighed mellem hovedparten af kommunerne i området, og at centralkommunerne har vanskeligt ved at fastholde befolkningstallet, medens omegns- og forstads-kommunerne tager en væsentlig del af tilflytterne fra de gamle centrale områder, samt at den uensartede befolkningssammensætning i kommunerne medfører udgifter af forskellig størrelse i de enkelte kommuner og stiller kommunerne forskelligt ved finansieringen af de kommunale udgifter. Endelig fastslås det, at opdelingen af byområdet i flere kommuner har givet anledning til problemer ved planlægningen og tilrettelæggelsen af byernes område, og at det trods nedsettelse af fælles planlægningsudvalg ikke er lykkedes at tilvejebringe sikkerhed for, at byudviklingen fremover vil foregå efter harmoniske linjer.

Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på, at lovforslagets endelige udformning giver mulighed for eventuelle grænseændringer, eller at reformkommissionen i forbindelse med en undersøgelse af primærkommunernes forhold også får mulighed for at se på visse mindre ændringer i de 3 områder.

Fra forstadskommunerne omkring Århus, Odense og Ålborg bruger man den samme argumentation som alle andre steder i landet, hvor købstadkommunale problemer er blevet løst: det nære samarbejde mellem borgere og folkevalgte, der samtidig be-

varer borgernes interesse for samfundsforholdene og styrker den politiske aktivitet. Man peger endvidere på, at alle borgere får lige andel i goderne, og at ønsker og behov bedre trænger igennem i det lokale råd end i det fjernere bystyre, en bedre service, lavere administrationsudgifter og det gavnlige ved en sund konkurrence. Rent umiddelbart lyder begrundelsen fornuftig, men når man giver udtryk for forståelse af et nærmere samarbejde disse kommuner imellem, enten f. eks. gennem amtskommunen, gennem regionalplanrådet for byområdet eller gennem samarbejde i udvalg for fælles opgaver, man hidtil ikke har kunnet løse, må man betænke, at kontakten og indflydelsen for den enkelte borger vil svinde, når løsningen af disse mange og store problemer sker på et højere plan. Tilbage bliver kun betalingspladsen. Hovedstadsområdet forhold med rygterne om en forsamling på 101 mand kan kun virke skræmmende i så henseende.

Fra det radikale venstres side kan vi gå ind for lovforslaget om de 3 store byområders samling, men det er dog ikke uden betænkelighed ud fra den argumentation, jeg fremdrog før om den enkelte borgers medleven i og indflydelse på det kommunale selvstyre. Der er mange, der mener, at Limfjorden danner en naturlig grænse, og at en opdeling af området i en nordenfjordsk og en søndenfjordsk kommune måtte være en hensigtsmæssig løsning af Ålborgs og Nørresundbys inddelingsproblemer. Men det må erkendes, at skal den fremtidige byudvikling tilrettelægges og fremmes for hvert område for sig, kræver det et meget snævert samarbejde de 2 kommuner imellem. Det må også erkendes, at der ikke er meget, der taler for muligheden af et sådant samarbejde, og måske vil de betydelige investeringer, der forestår bl. a. i havnebyggeri og udbygning af industriarealer, samt Nørresundbyområdets brug af faciliteter i Ålborg være et bedre økonomisk grundlag for egnsudviklingen nord for Limfjorden ved indplaceringen i en Ålborg storkommune.

Flere ordførere har nævnt muligheden for at udvide antallet af kommunalbestyrelsesmedlemmer. Det er en tanke, som det radikale venstre vil tilslutte sig, en tanke, som vi for øvrigt har fremført ved tidligere lejlighed. Denne tanke kombineret med en